Lietas Nr. 133073816
Lietas arhīva Nr. 1-0027-17/19

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Siguldā 2017.gada 23.janvārī

Rīgas rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Ineta Riekstiņa, rakstveida procesā izskatīja iesniedzēja maksātnespējas procesa administratora /pers. A/ sūdzību par Maksātnespējas administrācijas 2016.gada 16.jūnija lēmumu Nr.1-17/15, un

k o n s t a t ē j a

2016.gada 28.aprīlī Maksātnespējas administrācijas Pirmā uzraudzības departamenta juriskonsulte /pers. B/ saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (LAPK) 246.pantu sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolu MA Nr.000099 administratīvā pārkāpuma lietā Nr.8 6 /pers. A/, pārkāpums konstatēts Rīgā, 2015.gada 26.augustā (lietas 33.lapa).

Administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, ka /pers. A/ (maksātnespējas procesa administratora sertifikāta Nr.00438) ar Liepājas tiesas 2014.gada 6.augusta spriedumu iecelts par /pers. C/ (/pers. C/), personas kods /personas kods/ (turpmāk - Parādnieks), maksātnespējas procesa administratoru.

Pārkāpuma būtība: no Maksātnespējas likuma 85.panta, kas fiziskās personas maksātnespējas procesā piemērojams saskaņā ar Maksātnespējas likuma 128.panta pirmo daļu, izriet maksātnespējas procesa administratora pienākums Ministru kabineta noteiktajā termiņā un kārtībā sniegt savu darbības pārskatu.

Ministru kabineta 2010.gada 26.oktobra noteikumu Nr.1003 „Noteikumi par maksātnespējas procesa administratora darbības pārskatu un tā aizpildīšanas kārtību" (turpmāk - Noteikumi) 3.punkts noteic, ka sākotnējo darbības pārskatu, pievienojot mantas pārdošanas plānu, administrators nosūta Maksātnespējas administrācijai un kreditoriem septiņu dienu laikā pēc pārskata perioda beigām, kas ir trīs mēneši pēc maksātnespējas procesa pasludināšanas.

Ņemot vērā, ka Parādnieka maksātnespējas process pasludināts ar Liepājas tiesas 2014.gada 6.augusta spriedumu, /pers. A/ bija pienākums administratora sākotnējo darbības pārskatu saskaņā ar datiem uz 2014.gada 6.novembri nosūtīt, cita starpā, Maksātnespējas administrācijai līdz 2014.gada 13.novembrim. Administratora sākotnējais darbības pārskats saskaņā ar datiem uz 2014.gada 30.oktobri ar ziņojumu par mantas neesamību pēc Maksātnespējas administrācijas 2015.gada 6.augusta pieprasījuma Nr.1-44/1393 uz tās elektronisko pastu ar adresi pārskati@mna.gov.lv saņemts 2015.gada 25.augustā plkst.19.26. Tādējādi secināms, ka /pers. A/ ir pārkāpis Noteikumu 3.punktā noteikto termiņu par vairāk nekā deviņiem mēnešiem.

Kaut arī Parādnieka maksātnespējas procesa ietvaros ir sastādīts ziņojums par mantas neesamību, pēc administratora sākotnējā darbības pārskata iesniegšanas ir turpināta Parādnieka bankrota procedūra. Ievērojot minēto, norādāms, ka administratoram ir pienākums sniegt Noteikumu 4.punktā noteikto administratora kārtējo darbības pārskatu, līdz viņam nerodas pienākums iesniegt administratora noslēguma darbības pārskatu saskaņā ar Noteikumu 5. vai 7.punktu.

Pārbaudot maksātnespējas reģistrā norādīto informāciju, secināms, ka Parādnieka bankrota procedūra izbeigta ar Liepājas tiesas 2015.gada 9.septembra lēmumu. Tomēr, kā izriet no /pers. A/ 2015.gada 28.septembra vēstules Nr.2015/226, /pers. A/ 2015.gada 25.jūnijā nosūtījis kreditoriem paziņojumu par bankrota procedūras pabeigšanu, pievienojot Parādnieka sagatavoto saistību dzēšanas plānu. Norādāms, ka minētajai vēstulei nav pievienoti izteiktā apgalvojuma apliecinoši dokumenti, tomēr, ņemot vērā Liepājas tiesas 2015.gada 9.septembra lēmumā par bankrota procedūras pabeigšanu norādīto, Maksātnespējas administrācija neapšauba, ka 2015.gada 25.jūnijs uzskatāms par dienu, kad /pers. A/ radies pienākums administratora noslēguma pārskata iesniegšanai saskaņā ar Noteikumu 5.punktu. Ievērojot iepriekš minēto, /pers. A/ bija jāsniedz administratora kārtējie darbības pārskati saskaņā ar datiem uz 2015.gada 6.februāri (līdz 2015.gada 13.februārim) un 2015.gada 6.maiju (līdz 2015.gada 13.maijam), kā arī administratora noslēguma darbības pārskats (līdz 2015.gada 10.jūlijam).

Ņemot vērā, ka iepriekš minētie pārskati Maksātnespējas administrācijā iesniegti 2015.gada 30.oktobrī, secināms, ka /pers. A/ nav ievērojis Noteikumu 4. un 5.punktā noteiktos termiņus.

Protokolā papildus norādīts, ka attiecībā par administratora kārtējo un noslēguma darbības pārskatu iesniegšanu Maksātnespējas administrācija ņem vērā Parādnieka maksātnespējas procesa ietvaros sniegto 2015.gada 8.oktobra viedokli Nr.1-44/1713 "Par administratora sākotnējā, kārtējā un noslēguma darbības pārskata iesniegšanu ziņojuma par mantas neesamību gadījumā".

Ir pārkāpta Maksātnespējas likuma 85.panta pirmā daļa un Noteikumu 3., 4. un 5.punkts un izdarīts LAPK 166.^{36} pantā paredzētais administratīvais pārkāpums.

Tā kā pie administratīvās atbildības saucamā persona neatrodas pārkāpuma konstatēšanas vietā, šis protokols tiek sastādīts bez tās personas klātbūtnes, kuru sauc pie administratīvās atbildības.

Atbilstoši LAPK 248.^{1} pantā noteiktajam, ja objektīvu iemeslu dēļ protokolu par administratīvā pārkāpuma lietas uzsākšanu nav iespējams sastādīt tās personas klātbūtnē, kuru sauc pie administratīvās atbildības, vai juridiskās personas pārstāvja klātbūtnē, to sastāda bez minēto personu klātbūtnes un protokola kopiju nosūta pa pastu ierakstītā sūtījumā uz attiecīgās personas dzīvesvietas adresi vai juridisko adresi. Šādā gadījumā uzskata, ka persona ir iepazinusies ar protokolu septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā.

Maksātnespējas administrācija izskaidro, ka LAPK 260.pantā noteikts, ka personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir šādi pienākumi:

1) noteiktā laikā ierasties procesa veikšanai pilnvarotas amatpersonas norādītajā vietā;
2) nekavēt un netraucēt administratīvā pārkāpuma lietas norisi;

3) ievērot noteikto kārtību procesuālo darbību veikšanas laikā.

Personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir tiesības kā personiski, tā ar aizstāvja palīdzību (juridiskajai personai - ar pārstāvja starpniecību) iepazīties ar visiem lietas materiāliem, izdarīt no tiem izrakstus, norakstus un izgatavot kopijas, piedalīties lietas izskatīšanā, sniegt paskaidrojumus, izteikt lūgumus, kā arī pārsūdzēt lietā pieņemto lēmumu.

Ja persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, neprot valodu, kurā notiek lietvedība, šai personai tiek nodrošinātas tiesības lietot tai saprotamu valodu, kā arī izmantot tulka pakalpojumus LAPK noteiktajā kārtībā.

Protokolā norādīts, ka administratīvā pārkāpuma lieta tiks izskatīta Maksātnespējas administrācijā Mārstaļu ielā 19, Rīgā, 2016.gada 19.maijā, plkst.10.00. Uz lietas izskatīšanu līdzi jāņem personu apliecinošs dokuments (pase vai personas apliecība), kā arī nepieciešamības gadījumā pilnvarojumu apliecinošs dokuments. Lūdz par savu ierašanos uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu paziņot, vēršoties Maksātnespējas administrācijas lietvedībā.

Ar Maksātnespējas administrācijas Pirmā uzraudzības departamenta juriskonsultes /pers. B/ 2016.gada 24.maija lēmumu Nr.3-12/48 atzīts, ka /pers. A/ ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.[36] pantā; /pers. A/ uzlikts naudas sodu 425 euro (četri simti divdesmit pieci euro, 00 centi) apmērā (lietas 37.-40.lapa).

Pieņemto lēmumu /pers. A/ 2016.gada 6.jūnijā pārsūdzējis Maksātnespējas administrācijas direktora p.i. /pers. D/, lūdzot atcelt Maksātnespējas administrācijas Pirmā uzraudzības departamenta juriskonsultes /pers. B/ 2016.gada 24.maija lēmumu Nr.3-12/48 (lietas 43.-44.lapa).

Sūdzībā /pers. A/ norādījis, ka ar Maksātnespējas administrācijas Pirmā uzraudzības departamenta juriskonsultes /pers. B/ 2016.gada 24.maija lēmumu Nr.3-12/48 nepamatoti atzīts, ka viņš ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.[36] pantā, un uzlikts naudas sods 425 *euro* apmērā. Lēmumu pārsūdz pilnā apjomā sekojošo apsvērumu dēļ.

2016.gada 28.aprīlī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols MA Nr.000099, saskaņā ar kuru tiek norādīts, ka Rīgā, 2015.gada 26 augustā konstatēts Maksātnespējas likuma 85.panta pirmās daļas pārkāpums, tādējādi izdarīts LAPK 166.[36] pantā paredzētais administratīvais pārkāpums.

Sūdzībā norādīts, ka saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 37.pantu ir iestājies noilgums administratīvā pārkāpuma lietā, jo lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā var uzsākt ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas. Ņemot vērā minēto administratīvā pārkāpuma lieta ir jāizbeidz.

Normatīvie akti (t.sk., Ministru kabineta noteikumi Nr.1003) precīzi nenosaka pienākumu sniegt nepārtraukti administratora darbības pārskatus visu maksātnespējas procesa laiku. Atbilstoši minēto noteikumu 3.punktam maksātnespējas procesa administratora sākotnējo darbības pārskatu juridiskās personas maksātnespējas procesā un fiziskās personas maksātnespējas procesā (bankrota procedūras ietvaros) administrators septiņu dienu laikā pēc pārskata perioda beigām nosūta Maksātnespējas administrācijai un kreditoriem. Pārskata periods ir trīs mēneši pēc juridiskās vai fiziskās personas maksātnespējas procesa pasludināšanas dienas. Nosūtot pārskatu Maksātnespējas administrācijai, administrators pievieno parādnieka mantas pārdošanas plānu.

Atbilstoši minēto noteikumu 5.punktam maksātnespējas procesa administratora noslēguma darbības pārskatu juridiskās personas maksātnespējas procesā un fiziskās personas maksātnespējas procesā (bankrota procedūras ietvaros) administrators nosūta 15 dienu laikā pēc parādnieka mantas pārdošanas plāna izpildes. Ja maksātnespējas procesa administratora kārtējā darbības pārskata un noslēguma darbības pārskata iesniegšanas periods sakrīt, administrators iesniedz tikai noslēguma darbības pārskatu.

Sūdzībā norādīts, ka fiziskās personas maksātnespējas procesā konstatēta mantas neesamība, tādēļ administrators sagatavojis ziņojumu par parādnieka mantas neesamību. Maksātnespējas procesā administrators nosūtījis sākotnējo darbības pārskatu, kurā norādīts mantas neesamības fakts. Saskaņā ar minēto noteikumu 5.punktu noslēguma pārskatu administrators nosūta 15 dienu laikā pēc parādnieka mantas pārdošanas plāna izpildes. Līdz ar to administrators izdarījis secinājumu, ka būtu jāsniedz tikai sākotnēju pārskatu.

Saskaņā ar noslēguma pārskatu 3.puntu pārskata sniegšanas iemesli tiek minēts parādnieka mantas pārdošanas plāns ir izpildīts / administrators atcelts no maksātnespējas procesa. Līdz ar to administratīvā pārkāpuma protokolā aprakstītais pārkāpums nav konstatējams, jo normatīvo aktu regulējums nav viennozīmīgs.

Uzskata, ka lietā administratīvā pārkāpuma protokols bez viņa klātbūtnes sastādīts nelikumīgi. Atsauce, ka sastādīšana bez pārkāpēja klātbūtnes ir atbilstoša LAPK 166.[36] pantam, ir nepamatota. Administratoru neviens nav aicinājis uz protokola sastādīšanu. Par pārkāpuma izdarīšanas vietu nav pamata uzskatīt Maksātnespējas administrācijas telpas, viņa neatrašanās pārkāpuma konstatēšanas vietā nav pamats protokola sastādīšanai bez viņa klātbūtnes.

Lēmumā norādītais, ka pārkāpums ir būtisks, ir kļūdains un nepamatots.

Sūdzībā norādīts, ja iestādes ieskatā pārkāpums ir noticis, tad, uzliekot sodu, būtu jāņem vērā Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa prasības kopumā, kā arī citu valsts iestāžu prakse attiecībā uz uzliktajiem sodiem.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.pantu administratīvais sods ir atbildības līdzeklis, kas tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī, lai tiesību pārkāpējs un citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Atbilstoši minētā kodeksa 32.panta otrajai daļai, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Savukārt Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.panta pirmā daļa noteic, ja izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu, var atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu.

LR Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, interpretējot minētās tiesību normas, ir secinājis, ka gadījumā, ja persona ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu (konstatēts administratīvā pārkāpuma izdarīšanas fakts), institūcijai (amatpersonai), kas pilnvarota izlemt lietu, ievērojot kodeksa 32.panta otrajā daļā un 21.panta pirmajā daļā noteikto, ir jāizvērtē konkrētās lietas apstākļi un atbilstoši tiem jāpieņem lēmums par soda uzlikšanu vai, ja pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu, par pārkāpēja atbrīvošanu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu (skat. Senāta 2009.gada 12.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-15/2009 14.punktu).

Tāpat Senāts iepriekšminētajā lietā norādījis, ka administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, ja, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (tostarp izdarītā pārkāpuma raksturu un citus lietā būtiskus apstākļus), administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu lietderīga.

Administrators uzskata, ka konkrētajā lietā administratīvo pārkāpumu var atzīt par maznozīmīgu, jo pārkāpums nav ietekmējis maksātnespējas procesa likumīgu un efektīvu norisi. Īpaši uzliktais sods ir nepamatots, jo normatīvo aktu regulējums nav precīzs.

Bez tam, sods tiek uzlikts fiziskās personas maksātnespējas procesa ietvaros, proti, ar Liepājas tiesas 2014.gada 6.augusta spriedumu civillietā Nr.C20229014 pasludināts /pers. C/ fiziskās personas maksātnespējas process un par administratoru iecelts sertificēts maksātnespējas procesa administrators /pers. A/, sertifikāta Nr.00438.

Sūdzībā norādīts, ka par administratora pienākumu izpildi šajā maksātnespējas procesā saņēmis 640 *euro*, no kuriem administratoram jāsedz

biroja telpu uzturēšanas izmaksas, jānomaksā likumā paredzētos nodokļus. Biroja uzturēšanas izmaksas, tehniskie izdevumi un obligātās administratoru kvalifikācijas celšanas izmaksas katrā procesā sastāda vismaz 320 *euro*, savukārt iedzīvotāju ienākuma nodoklis 73,60 *euro*, līdz ar to administratora „alga" viena maksātnespējas procesa ietvaros, neierēķinot sociālās apdrošināšanas iemaksas, nepārsniedz 246,40 *euro*. Aktā nav norādīti visi apstākļi par sūdzības iesniedzēja personību, kas jau iestādei ir zināmi, proti, apgādībā ir trīs nepilngadīgas personas.

Uzskata, ka konkrētajā gadījumā Maksātnespējas administrācija nav izvērtējusi „iespējamo pārkāpumu" un tā sekas (kuru nemaz nav), uzliekot nepamatoti augstu administratīvo sodu. Šāda Maksātnespējas administrācijas uzliktā soda rezultātā administrators nesaņem jebkādu atlīdzību par savu pienākumu veikšanu, bet arī tam ir zaudējumi, t.i., par amata pienākumu veikšanu ir valsts labā vēl jāpiemaksā no saviem līdzekļiem. Šis apstāklis ir pretējs Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem, pārkāptas Satversmē noteiktās pamattiesības. Savus pienākumus konkrētajā procesā veicis atbilstoši Maksātnespējas likuma prasībām, jo ar Liepājas tiesas 2015.gada 14.septembra lēmumu pabeigta parādnieka bankrota procedūra.

Savukārt, ja apskatītu citu valsts iestāžu uzliekamos sodus par laikā neiesniegtajiem pārskatiem, tad soda apmērs nav samērīgs. Piemēram, saskaņā ar administratora rīcībā esošo informāciju Valsts ieņēmumu dienests komersanta valdei vidēji uzliek sodus par pārskatu (gada un pievienotās vērtības nodokļa pārskatu) neiesniegšanu 140 *euro* apmērā, kaut arī šo pārskatu iesniegšana ir saistāma ar svarīgu nodokļu iekasēšanas funkciju. Pie šādiem apstākļiem iestādei būtu nepieciešams ņemt vērā vispārējo administratīvo sodu politiku valstī.

Ņemot vērā minēto, vadoties no Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.panta pirmās daļas, 22., 32., 37.panta, lūdz atcelt Maksātnespējas administrācijas Pirmā uzraudzības departamenta juriskonsultes /pers. B/ 2016.gada 24.maija lēmumu Nr.3-12/48.

Ar Maksātnespējas administrācijas 2016.gada 16.jūnija lēmumu Nr.1-17/15 grozīts Maksātnespējas administrācijas Pirmā uzraudzības departamenta 2016.gada 24.maija lēmumā Nr.3-12/48 /pers. A/ noteiktais soda apmērs, nosakot to 380 euro apmērā (lietas 45.-48.lapa).

Lēmumā norādīts, ka, izskatot /pers. A/ 2016.gada 6.jūnija sūdzību par Maksātnespējas administrācijas Pirmā uzraudzības departamenta 2016.gada 24.maija lēmumu Nr.3-12/48 administratīvā pārkāpuma lietā Nr.86 (administratīvā pārkāpuma protokols MA Nr.000099) (turpmāk - Sūdzība), konstatēts:

Maksātnespējas administrācijas Pirmā uzraudzības departamenta juriskonsulte /pers. B/ 2016.gada 28.aprīlī noformējusi administratīvā pārkāpuma protokolu MA Nr.000099 (turpmāk - Protokols), kurā konstatēts, ka /pers. A/ (maksātnespējas procesa administratora sertifikāta Nr.00438) /pers. C/ (/pers. C/) (turpmāk - Parādnieks) maksātnespējas procesā bija pienākums nosūtīt, cita starpā, Maksātnespējas administrācijai administratora sākotnējo darbības pārskatu saskaņā ar datiem uz 2014.gada 6.novembri līdz 2014.gada 13.novembrim. Nosūtot Maksātnespējas administrācijai administratora sākotnējo darbības pārskatu un ziņojumu par parādnieka mantas neesamību 2015.gada 25.augustā, /pers. A/ ir pārsniedzis Ministru kabineta 2010.gada 26.oktobra noteikumu Nr.1003 "Noteikumi par maksātnespējas procesa administratora darbības pārskatu un tā aizpildīšanas kārtību", kas bija spēkā līdz 2016.gada 29.aprīlim (turpmāk - Ministru kabineta noteikumi Nr.1003), 3.punktā noteikto termiņu par vairāk nekā deviņiem mēnešiem.

/pers. A/ atbilstoši Ministru kabineta noteikumu Nr.1003 4. un 5.punktam bija pienākums iesniegt Maksātnespējas administrācijā administratora kārtējos darbības pārskatus saskaņā ar datiem uz 2015.gada 6.februāri (līdz 2015.gada 13.februārim) un 2015.gada 6.maiju (līdz 2015.gada 13.maijam), kā arī administratora noslēguma darbības pārskatu (līdz 2015.gada 10.jūlijam). Iesniedzot minētos administratora darbības pārskatus Maksātnespējas administrācijā 2015.gada 30.oktobrī, /pers. A/ nav ievērojis Ministru kabineta noteikumu Nr.1003 4. un 5.punktā noteiktos termiņus.

Protokolā konstatēts, ka /pers. A/, neievērojot Maksātnespējas likuma 85.panta pirmo daļu un Ministru kabineta noteikumu Nr.1003 3., 4., un 5.punktu, izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 166.^{36} pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Maksātnespējas administrācijā 2016.gada 19.maijā saņemti /pers. A/ 2016.gada 18.maija rakstveida paskaidrojumi par Protokolu.

Paskaidrojumos norādīts, ka Protokola sastādīšana, neuzaicinot iespējamo pārkāpēju, ir prettiesiska. Paskaidrojumos /pers. A/ vienlaikus vērš uzmanību, ka administratīvā pārkāpuma lieta Nr.86 ir jāizbeidz, ņemot vērā LAPK 37.pantā noteikto. /pers. A/ ieskatā Protokolā norādītais pārkāpums nav konstatējams, jo normatīvo aktu regulējums attiecībā uz administratora kārtējo un noslēguma darbības pārskatu iesniegšanu, ja maksātnespējas procesā sastādīts ziņojums par parādnieka mantas neesamību, nav viennozīmīgs.

Lēmumā norādīts, ka uz administratīvā pārkāpuma lietas Nr.86 izskatīšanu 2016.gada 19.maijā /pers. A/ neieradās, kā arī lūgums par lietas izskatīšanas atlikšanu Maksātnespējas administrācijā nav saņemts.

Maksātnespējas administrācijas Pirmā uzraudzības departamenta 2016.gada 24.maija lēmumā Nr.3-12/48 (turpmāk - Lēmums), pārbaudot un novērtējot lietā esošos pierādījumus kopumā, atzīts, ka /pers. A/ kā maksātnespējas procesā iesaistītā persona, pārsniedzot administratora darbības pārskatu sniegšanas pienākuma izpildei paredzētos termiņus, nav ievērojis Maksātnespējas likuma 85.panta pirmās daļas un Ministru kabineta noteikumu Nr.1003 3., 4., un 5.punkta prasības, tādējādi izdarot LAPK 166.^{36}pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Lēmumā norādīts, ka Maksātnespējas administrācijā 2016.gada 7.jūnijā saņemta Sūdzība, ar kuru /pers. A/ Lēmumu pārsūdz pilnā apjomā.

/pers. A/ ieskatā lietā ir iestājies LAPK 37.panta pirmajā daļā paredzētais noilgums administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanai, tādēļ administratīvā pārkāpuma lietvedība ir jāizbeidz.

Sūdzībā norādīts, ka Protokols sagatavots bez /pers. A/ klātbūtnes nelikumīgi. Par pārkāpuma izdarīšanas vietu nav pamata uzskatīt Maksātnespējas administrācijas telpas un /pers. A/ neatrašanās pārkāpuma konstatēšanas vietā nav pamats Protokola sagatavošanai bez viņa klātbūtnes.

Normatīvajos aktos, tajā skaitā Ministru kabineta noteikumos Nr.1003, precīzi nav noteikts administratora pienākums nepārtraukti sniegt administratora darbības pārskatus visā maksātnespējas procesa norises laikā.

Atbilstoši Ministru kabineta noteikumu Nr.1003 3.punktam maksātnespējas procesa administratora sākotnējo darbības pārskatu juridiskās personas maksātnespējas procesā un fiziskās personas maksātnespējas procesā (bankrota procedūras ietvaros) administrators septiņu dienu laikā pēc pārskata perioda beigām nosūta Maksātnespējas administrācijai un kreditoriem. Pārskata periods ir trīs mēneši pēc juridiskās vai fiziskās personas maksātnespējas procesa pasludināšanas dienas. Nosūtot pārskatu Maksātnespējas administrācijai, administrators pievieno parādnieka mantas pārdošanas plānu.

Maksātnespējas procesa administratora noslēguma darbības pārskatu juridiskās personas maksātnespējas procesā un fiziskās personas maksātnespējas procesā (bankrota procedūras ietvaros) administrators nosūta 15 dienu laikā pēc parādnieka mantas pārdošanas plāna izpildes. Ja maksātnespējas procesa administratora kārtējā darbības pārskata un noslēguma darbības pārskata iesniegšanas periods sakrīt, administrators iesniedz tikai noslēguma darbības pārskatu.

/pers. A/ vērš uzmanību, ka Parādnieka fiziskās personas maksātnespējas procesā tika sagatavots ziņojums par parādnieka mantas neesamību. /pers. A/ Maksātnespējas administrācijai nosūtīja administratora sākotnējo darbības pārskatu, kurā norādīts mantas neesamības fakts. Saskaņā ar minēto noteikumu 5.punktu administratora noslēguma darbības pārskatu administrators nosūta 15 dienu laikā pēc parādnieka mantas pārdošanas plāna izpildes. Līdz ar to /pers. A/ Sūdzībā secina, ka administratoram šādā situācijā ir pienākums iesniegt vienīgi administratora sākotnējo darbības pārskatu.

Sūdzībā norādīts, ka administratora noslēguma darbības pārskats ir iesniedzams Maksātnespējas administrācijā, izpildot parādnieka mantas pārdošanas plānu vai gadījumā, ja administrators tiek atcelts no pienākumu veikšanas maksātnespējas procesā. Līdz ar to /pers. A/ ieskatā normatīvais regulējums attiecībā uz administratora darbības pārskatu iesniegšanu nav viennozīmīgs un tādēļ Protokolā norādītais pārkāpums nav konstatējams.

Lēmumā ietvertais secinājums, ka /pers. A/ izdarītais pārkāpums ir atzīstams par būtisku, /pers. A/ ieskatā uzskatāms par kļūdainu un nepamatotu. Maksātnespējas administrācija nav izvērtējusi iespējamo pārkāpumu un tā seku iestāšanos, uzliekot nepamatoti augstu sodu.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2009.gada 12.februāra spriedumā lietā Nr.SKA-15/2009 14.punktā, interpretējot LAPK 22.pantu, 32.panta otro daļu un 21.panta pirmo daļu, secinājis, ka gadījumā, ja persona ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, institūcijai (amatpersonai), kas pilnvarota izlemt lietu, ir jāizvērtē konkrētās lietas apstākļi un atbilstoši tiem jāpieņem lēmums par soda uzlikšanu, vai, ja pārkāpums atzīstams par maznozīmīgu - par pārkāpēja atbrīvošanu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu. Minētajā spriedumā vienlaikus norādīts, ka administratīvais pārkāpums ir uzskatāms par maznozīmīgu, ja, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (tostarp izdarītā pārkāpuma raksturu un citus lietā būtiskus apstākļus), administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu lietderīga.

/pers. A/ izdarīto pārkāpumu iespējams atzīt par maznozīmīgu, jo pārkāpums nav ietekmējis maksātnespējas procesa likumīgu un efektīvu norisi. /pers. A/ norāda, ka savus pienākumus Parādnieka maksātnespējas procesā veicis saskaņā ar Maksātnespējas likumā noteiktajām prasībām, jo ar Liepājas tiesas 2015.gada 14.septembra lēmumu pabeigta bankrota procedūra Parādnieka maksātnespējas procesā. /pers. A/ ieskatā uzliktais sods ir īpaši nepamatots, ņemot vērā, ka normatīvais regulējums nav precīzs.

Sūdzībā /pers. A/ vienlaikus norāda uz nepieciešamību, uzliekot sodu, ņemt vērā LAPK prasības kopumā, kā arī citu valsts iestāžu praksi attiecībā uz uzliktajiem sodiem. Aplūkojot ziņas attiecībā uz citu valsts iestāžu uzlikto naudas sodu apmēriem par laikā neiesniegtajiem pārskatiem, Lēmumā uzliktais naudas sods ir uzskatāms par nesamērīgu. Saskaņā ar /pers. A/ rīcībā esošo informāciju Valsts ieņēmumu dienests komersanta valdei vidēji uzliek sodus par pārskatu (gada un pievienotās vērtības nodokļa pārskatu) neiesniegšanu 140 *euro* apmērā, kaut arī šo pārskatu iesniegšana ir saistāma ar svarīgu nodokļu iekasēšanas funkciju. Pie šādiem apstākļiem iestādei būtu nepieciešams ņemt vērā vispārējo administratīvo sodu politiku valstī.

Administratīvais sods /pers. A/ uzlikts fiziskās personas maksātnespējas procesa ietvaros. Par administratora pienākumu izpildi Parādnieka maksātnespējas procesā /pers. A/ saņem atlīdzību 640 *euro* apmērā, no kā administratoram jāsedz biroja telpu uzturēšanas izmaksas un jāveic nodokļu maksājumi. Biroja uzturēšanas izmaksas, tehniskie izdevumi un obligātās administratora kvalifikācijas celšanas izmaksas katrā maksātnespējas procesā sasniedz vismaz 320 *euro,* savukārt iedzīvotāju ienākumu nodoklis - 73,60 *euro,* līdz ar to administratora atalgojums viena maksātnespējas procesa ietvaros, neiekļaujot sociālās apdrošināšanas iemaksas, nepārsniedz 246,40 *euro.*

Soda uzlikšanas rezultātā administrators nesaņem atlīdzību par savu pienākumu veikšanu, bet tādējādi administratoram rodas zaudējumi, t.i., par amata pienākumu veikšanu valsts labā administratoram ir jāpiemaksā no saviem līdzekļiem. /pers. A/ ieskatā šis apstāklis ir pretējs normatīvajiem aktiem un tādējādi tiek pārkāptas Latvijas Republikas Satversmē noteiktās pamattiesības.

/pers. A/ vērš uzmanību, ka Lēmumā nav norādīti visi apstākļi par viņa personību, kas iestādei ir zināmi, proti, /pers. A/ apgādībā ir trīs nepilngadīgas personas.

Izvērtējot konstatētos faktiskos un tiesiskos apstākļus, /pers. A/ Sūdzībā norādītos argumentus un lietas materiālus, lēmumā secināts:

Saskaņā ar LAPK 214.[4] pantu Maksātnespējas administrācija izskata LAPK 166.[36] pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu lietas.

Izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas un uzlikt administratīvos sodus Maksātnespējas administrācijas vārdā ir tiesīgs Maksātnespējas administrācijas direktors un viņa pilnvarotās personas.

Atbilstoši LAPK 166.[36] pantam par maksātnespējas procesa noteikumu pārkāpšanu, ja to izdarījusi maksātnespējas procesā iesaistītā persona, uzliek naudas sodu no septiņdesmit līdz septiņsimt *euro*, atņemot valdes loceklim vai parādnieka pārstāvim tiesības ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās vai bez tā.

Izvērtējot Sūdzībā minētos argumentus attiecībā uz LAPK 37.panta pirmajā daļā paredzētā noilguma administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanai iestāšanos, vēršama uzmanība turpmāk minētajam.

Atbilstoši tiesu prakses atziņām par ilgstošu pārkāpumu tiek atzīta darbība vai bezdarbība, kas saistīta ar tai sekojošu ilgstošu to pienākumu neizpildīšanu, kurus likumdevējs uzlicis personai (skat., piem., Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijas 2015.gada 6.jūlija spriedumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.140011214). Kamēr vien personai saglabājas attiecīgais pienākums, noilguma tecējums administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanai neiestājas (skat. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2003.gada 6.janvāra lēmumu lietā Nr.SKK-19/2003, grām. Krastiņš U., Liholaja V., Niedre A., Krimināltiesības. Vispārīgā daļa. Trešais papildinātais izdevums. Zin.red. prof. U.Krastiņš. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2008., 432.lpp.).

Pārsniedzot normatīvajos aktos noteikto termiņu administratora darbības pārskatu iesniegšanai, cita starpā, ņemot vērā nepieciešamību īstenot nepārtrauktu uzraudzību visā maksātnespējas procesa norises laikā, administratora darbības pārskatu sniegšanas pienākums administratoram nepārtraukti saglabājas visu laiku, līdz minētais pienākums tiek izpildīts. Līdz ar to /pers. A/ pārkāpums, normatīvajos aktos noteiktajā termiņā neiesniedzot Maksātnespējas administrācijā administratora sākotnējo darbības pārskatu, administratora kārtējos un noslēguma darbības pārskatu, uzskatāms par ilgstošu, kas atbilstoši Lēmumā secinātajam, ir pārtraukts 2015.gada 25.augustā, /pers. A/ iesniedzot administratora sākotnējo darbības pārskatu.

Ņemot vērā, ka administratīvā pārkāpuma lieta Nr.86 uzsākta 2015.gada 31.augustā, t.i., sestajā dienā pēc pārkāpuma pārtraukšanas, secināms, ka Lēmumā norādītie apsvērumi par LAPK 37.panta pirmajā daļā paredzētā termiņa ievērošanu atzīstami par pamatotiem.

Administratīvā pārkāpuma lieta Nr.86 uzsākta, pamatojoties uz Maksātnespējas administrācijas rīcībā esošu informāciju, kuras raksturs, iegūšanas un uzglabāšanas veids pats par sevi norāda, ka lietā nevar pastāvēt apstākļi, kas varētu neatgriezeniski ietekmēt pārkāpuma pamatā esošo ziņu saturu atkarībā no pārkāpēja klātbūtnes protokola noformēšanas brīdī.

Protokolā ir ietvertas ziņas par administratīvā pārkāpuma lietā Nr.86 konstatētajiem apstākļiem Protokola sastādīšanas brīdī, norādīta persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, tiesības administratīvā pārkāpuma lietas Nr.86 ietvaros un ietverta norāde par administratīvā pārkāpuma lietas Nr.86 izskatīšanas vietu un laiku. Savukārt Maksātnespējas administrācijas 2015.gada 28.aprīļa vēstulē Nr.3-14/79, t.i., Protokola pavadvēstulē, ietverts aicinājums līdz 2016.gada 12.maijam sniegt rakstveida paskaidrojumus par protokolā norādīto.

Lēmumā norādīts, ka administratīvā pārkāpuma lietas Nr.86 ietvaros /pers. A/ tika nodrošināta iespēja sniegt savus paskaidrojumus un pretargumentus par Protokolā norādīto gan iesniedzot rakstveida paskaidrojumus, gan arī sniedzot mutvārdu paskaidrojumus administratīvā pārkāpuma lietas Nr.86 izskatīšanā, uz ko /pers. A/ neieradās.

Līdz ar to, ņemot vērā /pers. A/ izdarītā pārkāpuma raksturu un tā konstatēšanas pamatā esošo pierādījumu raksturu, Lēmumā pamatoti secināts, ka Protokola sastādīšana bez pārkāpēja klātbūtnes nav ietekmējusi pilnvērtīgu un efektīvu LAPK 260.pantā paredzēto personas tiesību garantēšanu visā administratīvā pārkāpuma lietas Nr.86 izskatīšanas laikā. Turklāt arī pats /pers. A/ Sūdzībā nav norādījis, kā viņa uzaicināšana uz administratīvā pārkāpuma protokola MA Nr.000099 sastādīšanu būtu varējusi mainīt protokola saturu un ietekmēt /pers. A/ administratīvo atbildību, kas vēl jo vairāk norāda uz personas tiesisko interešu aizskāruma neesamību un Maksātnespējas administrācijas īstenotās LAPK 248.[1] panta piemērošanas prakses pamatotību.

Ar iestādē pārsūdzēto Lēmumu /pers. A/ uzlikts naudas sods 425 *euro* apmērā.

Soda piemērošanas apsvērumi noteikti LAPK 32.panta otrajā daļā, kur noteikts, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma rakstura,

pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Vērtējot pārkāpuma raksturu, jāņem vērā, ka administratora darbības pārskatu iesniegšanas pienākums Maksātnespējas administrācijā un nosūtīšana kreditoriem ir vērtējama kopsakarā ar likumīga un efektīva maksātnespējas procesa nodrošināšanu, ņemot vērā, ka administratora darbības pārskatos norādāmā informācija ir obligātais, no likuma izrietošais priekšnoteikums maksātnespējas procesa atklātuma un uzraudzības pār maksātnespējas procesa norisi pilnvērtīgai nodrošināšanai, bez kā maksātnespējas process būtu tieši pakļauts novilcināšanas un administratora negodprātīgu darbību riskam.

Administratora sākotnējā darbības pārskatā tiek vienkopus fiksēts Ministru kabineta noteikumu Nr.1003 2.pielikumā paredzēto ziņu kopums, kurā tiek atspoguļotas maksātnespējas procesa nodrošināšanas izmaksas, tajā skaitā, administratora atlīdzība, maksātnespējas procesa izdevumi, informācija par parādnieka mantu, parādnieka noslēgtajiem darījumiem, plānotajām darbībām, uzsāktajām tiesvedībām u.c. informācija, kas nepieciešama turpmāk maksātnespējas procesā veicamo darbību secīgai norisei un uzraudzībai pār to izpildi. Saņemot administratora sākotnējo administratora darbības pārskatu, iespējams izvērtēt, vai administrators ir pilnvērtīgi veicis Maksātnespējas likuma 137.pantā paredzētās darbības pēc maksātnespējas procesa pasludināšanas un pārliecināties, vai maksātnespējas procesā turpmāk veicamās darbības tiek plānotas un norit mērķtiecīgi, pamatojoties uz konstatētajiem apstākļiem maksātnespējas procesa uzsākšanas brīdī.

Administratora kārtējos darbības pārskatos un administratora noslēguma darbības pārskatā atspoguļojamā informācija ir būtiska secīgai un nepārtrauktai maksātnespējas procesā plānoto darbību tiesiskas un efektīvas izpildes kontrolei, tajā skaitā, lai nepieļautu turpmāku maksātnespējas procesa novilcināšanu un zaudējumu rašanos kreditoriem.

/pers. A/ Sūdzībā norādījis apsvērumus nepieciešamībai parādnieka mantas neesamības gadījumā Maksātnespējas administrācijā iesniegt vienīgi administratora sākotnējo darbības pārskatu. Vērtējot šo apsvērumu pamatotību, jānorāda, ka parādnieka mantas pārdošanas plāna sagatavošana kā izšķirošā nosacījuma izvirzīšana administratora noslēguma darbības pārskata iesniegšanai ir uzskatāma par nepieļaujamu Ministru kabineta noteikumu Nr.1003 5.punkta regulējuma sašaurināšanu, ņemot vērā turpmāk norādītos apsvērumus.

Lēmumā norādīts, ka, pieņemot Sūdzības iesniedzēja pausto administratora darbības pārskatu sniegšanas pienākuma interpretāciju par pareizu, Maksātnespējas administrācijai tiktu liegta iespēja īstenot turpmāko uzraudzību pār maksātnespējas procesu tā atlikušajā norises laikā pēc ziņojuma par parādnieka mantas neesamību sagatavošanas, ko likumdevējs, ņemot vērā neatgriezenisku seku iestāšanās risku neefektīvas vai negodprātīgas administratora rīcības rezultātā arī tajos gadījumos, kad maksātnespējas procesā nav konstatēta parādnieka manta, viennozīmīgi pieļaut nav vēlējies.

Šādu administratora noslēguma darbības pārskatu sniegšanas pienākuma interpretācijas un apsvērumu par neprecizitātēm tiesiskajā regulējumā pamatotību vienlaikus izslēdz Ministru kabineta noteikumu Nr.1003 6.punkta regulējums, saskaņā ar kuru administratora noslēguma darbības pārskata sniegšana fiziskās personas maksātnespējas procesā nav paredzēta vienīgi tajos gadījumos, ja pēc ziņojuma par parādnieka mantas neesamību sagatavošanas bankrota procedūra tiek pabeigta. Ņemot vērā, ka ziņojums par parādnieka mantas neesamību ir sagatavots 2014.gada 9.oktobrī un pieteikums tiesā par bankrota procedūras pabeigšanas apstiprināšanu iesniegts vien 2015.gada 20.augustā, secināms, ka bankrota procedūra pēc ziņojuma par parādnieka mantas neesamību sagatavošanas tika turpināta un tādēļ Ministru kabineta noteikumu Nr.1003 6.punktā minētais nosacījums administratora noslēguma darbības neiesniegšanai nav iestājies.

Turklāt /pers. A/, Sūdzībā norādot apsvērumus administratora noslēguma darbības pārskata neiesniegšanai un nepieciešamībai Parādnieka maksātnespējas procesā iesniegt vienīgi administratora sākotnējo darbības pārskatu, nav minējis apsvērumus administratora kārtējo darbības pārskatu sniegšanas pienākuma par datiem uz 2015.gada 6.februāri un 2015.gada 6.maiju savlaicīgai neizpildei, ko nebija pamata konstatēt arī Lēmuma pieņēmējam.

Ņemot vērā minēto, Lēmumā norādītie apsvērumi par /pers. A/ pienākumu Parādnieka maksātnespējas procesā iesniegt administratora sākotnējo darbības pārskatu līdz 2014.gada 13.novembrim, kārtējos administratora darbības pārskatus par datiem uz 2015.gada 6.februāri (līdz 2015.gada 13.februārim) un 2015.gada 6.maiju (līdz 2015.gada 13.maijam), kā arī administratora noslēguma darbības pārskatu līdz 2015.gada 10.jūlijam, atzīstami par pamatotiem.

Lēmumā norādīts, ka viens no /pers. A/ pārkāpuma būtiskumu noteicošajiem faktoriem, ņemot vērā tā raksturojošās pazīmes kopumā, ir prettiesiskās situācijas pieļaušanas ilgums. Maksātnespējas administrācija no /pers. A/ nebija saņēmusi nevienu administratora darbības pārskatu kopš Parādnieka maksātnespējas procesa pasludināšanas 2014.gada 6.augustā, līdz pat 2015.gada 25.augustam, t.i., vairāk nekā deviņus mēnešus pēc Ministru kabineta noteikumu Nr.1003 3.punktā noteiktā termiņa, kad /pers. A/ pēc Maksātnespējas administrācijas 2015.gada 6.augusta vēstules Nr.1-44/1393 pieprasījuma saņemšanas iesniedza Maksātnespējas administrācijā administratora sākotnējo darbības pārskatu. Turklāt administratora kārtējos darbības pārskatus un noslēguma darbības pārskatu Parādnieka maksātnespējas procesā /pers. A/ Maksātnespējas administrācijā vilcinājās iesniegt vēl pēc Maksātnespējas administrācijas 2015.gada 17.septembra vēstules Nr.1-44/1625 un 2015.gada 8.oktobra vēstules Nr.1-44/1713 saņemšanas, tādējādi, ne vien ilgstoši kaitējot uzraudzības veikšanai pār Parādnieka maksātnespējas procesa norisi, bet arī radot situāciju, kurā Maksātnespējas administrācijai ir nepamatoti jāveic papildu darbības individuālai kontrolei pār administratora pienākuma izpildi ārpus noteiktās kārtības un termiņa.

Sūdzībā minētais apstāklis, ka Parādnieka maksātnespējas procesā ar Liepājas tiesas 2014.gada 14.septembra lēmumu Parādnieka maksātnespējas procesā pabeigta bankrota procedūra, ir maksātnespējas procesā veicamo darbību izpildes rezultāts, taču tādējādi netiek novērsts un mazināts /pers. A/ bezdarbības rezultātā ilgstoši radītais Maksātnespējas administrācijas uzraudzības funkciju īstenošanas ierobežojums pār maksātnespējas procesā veiktajām darbībām, lai, cita starpā, novērstu maksātnespējas procesa novilcināšanas iespēju un zaudējumu iestāšanās risku maksātnespējas procesā iesaistītajām personām. /pers. A/ izdarītā pārkāpuma sekas iestājās, sākot ar 2014.gada 14.novembri līdz pat administratora darbības pārskatu sniegšanas pienākuma izpildei 2015.gada 25.augustā un 2015.gada 30.oktobrī.

Pamatojoties uz izvērtētajām pārkāpuma raksturojošām pazīmēm kopumā, lēmumā secināts, ka /pers. A/ izdarītais pārkāpums Lēmumā ir pamatoti atzīts par būtisku, par ko Maksātnespējas administrācijas ieskatā sākotnēji taisnīgi nosakāms vidējais naudas soda apmērs robežās starp 350 *euro* un maksimālo soda robežu 700 *euro*.

Lēmumā norādīts, ka vienlaikus jāpievērš uzmanība, ka iestādei, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, ir pienākums katru izdarīto pārkāpumu, ņemot vērā LAPK 32.-34.panta noteikumus un LAPK 22.pantā noteikto administratīvā soda mērķi, izvērtēt individuāli (skat. Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijas 2013.gada 15.oktobra spriedumu lietā Nr.120020213), tādēļ /pers. A/ arguments par nepieciešamību, nosakot sodu ņemt vērā vispārējo sodu politiku valstī, ievērojot iestāžu uzlikto sodu apmēru par citu administratīvo pārkāpumu izdarīšanu, nav pamatots. Turklāt, nesaņemot pilnīgu informāciju par Sūdzības iesniedzēja norādīto administratīvo pārkāpumu lietu faktiskajiem apstākļiem, vēl jo vairāk nav pieļaujama secinājumu izdarīšana saskaņā ar tiem /pers. A/ izdarītā pārkāpuma un administratīvās atbildības kontekstā.

Lēmumā attiecībā uz /pers. A/ personības vērtējumu pamatoti norādīts, ka /pers. A/ kā maksātnespējas procesa administratoram ir zināmi savi pienākumi un jārīkojas vien atbilstoši tiem, lai izdarīto pārkāpumu nepieļautu. Ņemot vērā no /pers. A/ sagaidāmo kompetenci un pieredzi, veicot maksātnespējas procesa administratora pienākumus, sagaidāms, ka /pers. A/ apzināsies administratora darbības pārskatu sniegšanas nozīmi uzraudzības īstenošanai pār maksātnespējas procesa norisi, lai nevilcinoties Maksātnespējas administrācijā nepieciešamos dokumentus iesniegtu savlaicīgi.

Turklāt administratora darbības pārskatu neiesniegšanas kopš administratora sākotnējā darbības pārskata iesniegšanas termiņa beigām 2014.gada

13.novembrī līdz pat 2015.gada 25.augustam vērtēšana kā maksātnespējas procesa pieņemamu situāciju norāda uz /pers. A/ izpratnes trūkumu attiecībā uz normatīvajos aktos noteikto prasību ievērošanas nozīmi, kas, savukārt, rada risku ietekmei uz likumīga un efektīva maksātnespējas procesa norisi nākotnē.

Tajā pašā laikā Lēmumā konstatēts /pers. A/ personību raksturojošs apstāklis, t.i., apstāklis, ka Maksātnespējas administrācija /pers. A/ rīcībā pēdējā gada laikā nav konstatējusi normatīvo aktu pārkāpumus, kas patstāvīgi radījis labvēlīgu ietekmi uz /pers. A/ piemērojamā administratīvā soda apmēru, jo tādējādi rodas pietiekams pamats secināt, ka sistemātiska normatīvo aktu prasību neievērošana pārkāpuma uzsākšanas brīdī /pers. A/ bijusi nerakstura.

Lēmumā norādīts, ka pārkāpumos ar formālu sastāvu kaitīgās sekas nodarījuma sastāvā nav paredzētas, tāpēc pārkāpēja vainas forma jeb psihiskā attieksme formālos sastāvos pēc būtības LAPK nemaz nav formulēta (U.Krastiņš, V.Liholoja, A.Niedre. Krimināltiesības. Vispārīgā daļa. Trešais papildinātais izdevums. Zinātniskais redaktors prof. U.Krastiņš-Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2008, 165.lpp.). Tajā pašā laikā nav šaubu, ka /pers. A/ kā maksātnespējas procesa administratoram ir jāapzinās administratora darbības pārskatu periodiskas sniegšanas nozīme un minētā pienākuma savlaicīgas neizpildes kaitīgums.

Lēmumā par /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli pamatoti atzīta administratora darbības pārskatu iesniegšana Parādnieka maksātnespējas procesā. Tajā pašā laikā jānorāda, ka, pastāvot šādam apstāklim, netiek izslēgts izdarītā pārkāpuma būtiskums un administratīvā soda uzlikšanas nepieciešamība, jo tas nenovērš 5.3.1.punktā norādīto pārkāpuma ietekmi un sekas attiecībā uz maksātnespējas procesa uzraudzību. /pers. A/ administratīvo atbildību pastiprinoši apstākļi lietā nav konstatējami.

Attiecībā uz Sūdzībā norādīto ienākumu apmēru viena maksātnespējas procesa ietvaros, vēršama uzmanība, ka administratīvais sods saskaņā ar LAPK 26.panta ceturto daļu ir maksājams no fiziskās personas personīgajiem līdzekļiem, ko, cita starpā, veido administratora ienākumi maksātnespējas procesos, tomēr nav pamata uzskatīt, ka piemērojamā administratīvā soda apmērs būtu piesaistīts administratora atlīdzībai vienā maksātnespējas procesā. Pretējā gadījumā rastos situācija, kurā administratīvais sods būtu pielīdzināms maksātnespējas procesa izmaksām, kas tādējādi būtu pretrunā LAPK 22.pantā noteiktajam soda mērķim. Līdz ar to jāsecina, ka /pers. A/ norādītie apstākļi par saņemto atlīdzību Parādnieka maksātnespējas procesā nerada vispusīgu priekšstatu par personas mantisko stāvokli, tajā skaitā ienākumiem citos maksātnespējas procesos, mantu, personas izdevumiem kopumā, lai uz to pamata varētu patstāvīgi izdarīt secinājumus par ierobežojumu pastāvēšanu personas spējai veikt naudas soda apmaksu Lēmumā noteiktajā apmērā.

Tajā pašā laikā, Maksātnespējas administrācija, pamatojoties uz ierakstiem Personu datu pārlūkā, guvusi apstiprinājumu Sūdzībā minētajam faktam, ka /pers. A/ apgādībā atrodas trīs bērni, kas Maksātnespējas administrācijas ieskatā, ņemot vērā, ka atbilstoši Bērnu tiesību aizsardzības likuma 1.panta 16.punktam ģimene, kura aprūpē trīs bērnus, atbilst daudzbērnu ģimenes statusam, pats par sevi rada neizbēgamu ietekmi uz personas iespējām veikt piemērotā soda samaksu.

Ņemot vērā minēto, /pers. A/Lēmumā uzliktais naudas sods 425 *euro* ir grozāms, nosakot to 380 *euro* apmērā. Šāds soda apmērs par būtiska pārkāpuma izdarīšanu, cita starpā, ņemot vērā iepriekš konstatēto pārkāpēja mantiskā stāvokļa ietekmējošo apstākli, personas likumpaklausību kā pārkāpēja personības raksturojošo apstākli, kas labvēlīgi ietekmē /pers. A/ piemērojamā naudas soda apmēru, kā arī konstatēto administratīvo atbildību mīkstinošo apstākli, /pers. A/ iesniedzot administratora darbības pārskatus, ir samērīgs un atbilstošs, kā arī vienlaikus piemērots, lai atturētu pie administratīvās atbildības saukto personu izdarīt līdzīga rakstura administratīvos pārkāpumus arī turpmāk.

Lēmumā norādīts, ka saskaņā ar LAPK 286.panta otro daļu augstāka iestāde, izskatot sūdzību par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību.

Pārbaudot un novērtējot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, secināms, ka /pers. A/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts LAPK 166.^{36} pantā, ir pierādīta ar lietā esošajiem materiāliem. Šķēršļi /pers. A/ saukšanai pie administratīvās atbildības nepastāv.

Pamatojoties uz LAPK 214.^{4} pantu un 287.panta pirmās daļas 3.punktu, nolemts grozīt Maksātnespējas administrācijas Pirmā uzraudzības departamenta 2016.gada 24.maija lēmumā Nr.3-12/48 /pers. A/ noteikto soda apmēru, nosakot to 380 euro apmērā.

2016.gada 20.jūlijā tiesā saņemta maksātnespējas procesa administratora /pers. A/ (turpmāk – sūdzības iesniedzējs) sūdzība par Maksātnespējas administrācijas 2016.gada 16.jūnija lēmumu Nr.1-17/15 (lietas 5.-7.lapa).

Sūdzībā norādīts, ka ar Maksātnespējas administrācijas Pirmā uzraudzības departamenta juriskonsultes /pers. B/ 2016.gada 24.maija lēmumu Nr.3-12/48 nepamatoti atzīts, ka sūdzības iesniedzējs izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.^{36} pantā, un uzlikts naudas sods 425 *euro* apmērā. Lēmums pārsūdzēts pilnā apjomā.

Ar Maksātnespējas administrācijas p.i. direktores /pers. D/ 2016.gada 16.jūnija lēmumu Nr.1-17/15 tas grozīts, daļēji mīkstinot, nosakot sodu 380 *euro* apmērā. Tomēr minētajam lēmuma nepiekrīt, tādēļ pārsūdz to pilnā apmērā.

2014.gada 28.aprīlī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols MA Nr.000099, saskaņā ar kuru tiek norādīts, ka Rīgā, 2015.gada 26.augustā konstatēts Maksātnespējas likuma 85.panta pirmās daļas pārkāpums, tādējādi izdarīts LAPK 166.^{36} pantā paredzētais administratīvais pārkāpums.

Sūdzībā norādīts, ka saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 37.pantu ir iestājies noilgums administratīvā pārkāpuma lietā, jo lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā var uzsākt ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas. Ņemot vērā minēto, administratīvā pārkāpuma lieta ir jāizbeidz.

Normatīvie akti (t.sk. Ministru kabineta noteikumi Nr.1003) precīzi nenosaka pienākumu sniegt nepārtraukti administratora darbības pārskatus visu maksātnespējas procesa laiku. Atbilstoši minēto noteikumu 3.punktam maksātnespējas procesa administratora sākotnējo darbības pārskatu juridiskās personas maksātnespējas procesā un fiziskās personas maksātnespējas procesā (bankrota procedūras ietvaros) administrators septiņu dienu laikā pēc pārskata perioda beigām nosūta Maksātnespējas administrācijai un kreditoriem. Pārskata periods ir trīs mēneši pēc juridiskās vai fiziskās personas maksātnespējas procesa pasludināšanas dienas. Nosūtot pārskatu Maksātnespējas administrācijai, administrators pievieno parādnieka mantas pārdošanas plānu.

Atbilstoši minēto noteikumu 5.punktam maksātnespējas procesa administratora noslēguma darbības pārskatu juridiskās personas maksātnespējas procesā un fiziskās personas maksātnespējas procesā (bankrota procedūras ietvaros) administrators nosūta 15 dienu laikā pēc parādnieka mantas pārdošanas plāna izpildes. Ja maksātnespējas procesa administratora kārtējā darbības pārskata un noslēguma darbības pārskata iesniegšanas periods sakrīt, administrators iesniedz tikai noslēguma darbības pārskatu.

Sūdzībā norādīts, ka fiziskās personas maksātnespējas procesā konstatēta mantas neesamība, tādēļ administrators sagatavojis ziņojumu par parādnieka mantas neesamību. Maksātnespējas procesā administrators nosūtījis sākotnējo darbības pārskatu, kurā norādīts mantas neesamības fakts. Saskaņā ar minēto noteikumu 5.punktu noslēguma pārskatu administrators nosūta 15 dienu laikā pēc parādnieka mantas pārdošanas plāna izpildes. Līdz ar to sūdzības iesniedzējs izdarījis secinājumu, ka būtu jāsniedz tikai sākotnēju pārskatu.

Saskaņā ar noslēguma pārskatu 3.puntu pārskata sniegšanas iemesls tiek minēts parādnieka mantas pārdošanas plāns ir izpildīts / administrators atcelts no maksātnespējas procesa. Līdz ar to administratīvā pārkāpuma protokolā aprakstītais pārkāpums nav konstatējams, jo normatīvo aktu

regulējums nav vienzīmīgs.

Savukārt, ja iestādes ieskatā pārkāpums ir noticis, tad, uzliekot sodu, būtu jāņem vērā Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa prasības kopumā, kā arī citu valsts iestāžu praksi attiecībā uz uzliktajiem sodiem.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.pantu administratīvais sods ir atbildības līdzeklis, kas tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī, lai tiesību pārkāpējs un citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Atbilstoši minētā kodeksa 32.panta otrajai daļai, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Savukārt Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.panta pirmā daļa noteic, ja izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu, var atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu.

LR Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, interpretējot minētās tiesību normas, ir secinājis, ka gadījumā, ja persona ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu (ir konstatēts administratīvā pārkāpuma izdarīšanas fakts), institūcijai (amatpersonai), kas ir pilnvarota izlemt lietu, ievērojot kodeksa 32.panta otrajā daļā un 21.panta pirmajā daļā noteikto, ir jāizvērtē konkrētās lietas apstākļi un atbilstoši tiem jāpieņem lēmums par soda uzlikšanu vai, ja pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu, par pārkāpēja atbrīvošanu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu (skat. Senāta 2009.gada 12.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-15/2009 14.punktu).

Tāpat Senāts iepriekšminētajā lietā norādījis, ka administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, ja, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (tostarp izdarītā pārkāpuma raksturu un citus lietā būtiskus apstākļus), administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu lietderīga.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka konkrētajā lietā administratīvo pārkāpumu var atzīt par maznozīmīgu, jo pārkāpums nav ietekmējis maksātnespējas procesa likumīgu un efektīvu norisi. Īpaši uzliktais sods ir nepamatots, jo normatīvo aktu regulējums nav precīzs.

Bez tam, sods tiek uzlikt fiziskās personas maksātnespējas procesa ietvaros, proti, ar Liepājas tiesas 2014.gada 6.augusta spriedumu civillietā Nr.C20229014 pasludināts /pers. C/ fiziskās personas maksātnespējas process un par administratoru iecelts sertificēts maksātnespējas procesa administrators /pers. A/, sertifikāta Nr.00438.

Par administratora pienākumu izpildi šajā maksātnespējas procesā saņēmis 640 *euro*, no kuriem administratoram jāsedz biroja telpu uzturēšanas izmaksas, jānomaksā likumā paredzētos nodokļus. Biroja izmaksas sastāda 320 *euro*, savukārt iedzīvotāju ienākuma nodoklis 73,60 *euro*, līdz ar to administratora „alga" nepārsniedz 246,40 *euro*. Aktā nav norādīti visi apstākļi par sūdzības iesniedzēja personību, kas jau iestādei ir zināmi, proti, viņa apgādībā ir trīs nepilngadīgas personas.

Uzskata, ka konkrētajā gadījumā Maksātnespējas administrācija, neizvērtējot „iespējamo pārkāpumu", tā sekas (kuru nemaz nav), uzliek nepamatoti augstu administratīvo sodu. Šāda Maksātnespējas administrācijas uzliktā soda rezultātā administrators nesaņem jebkādu atlīdzību par savu pienākumu veikšanu, bet arī tam ir zaudējumi. Šis apstāklis ir pretējais Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem. Savus pienākumus konkrētajā procesā veicis atbilstoši Maksātnespējas likuma prasībām, jo ar Liepājas tiesas 2015.gada 14.septembra lēmumu pabeigta parādnieka bankrota procedūra.

Ja apskata citu valsts iestāžu uzliekamos sodus par laikā neiesniegtajiem pārskatiem, tad soda apmērs nav samērīgs. Piemēram, saskaņā ar sūdzības iesniedzēja rīcībā esošo informāciju Valsts ieņēmumu dienests komersanta valdei vidēji uzliek sodus par pārskatu (gada un pievienotās vērtības nodokļa pārskatu) neiesniegšanu 140 *euro* apmērā, kaut arī šo pārskatu iesniegšana ir saistāma ar svarīgu nodokļu iekasēšanas funkciju. Pie šādiem apstākļiem iestādei būtu nepieciešams ņemt vērā vispārējo administratīvo sodu politiku valstī.

Atbilstoši lēmumam norādīts arī tas, ka soda mērķis ir atturēt no pārkāpuma izdarīšanas, tomēr administratora ieskatā tikai skaidra un nepārprotama regulējuma esamība var nodrošināt pareizu normu piemērošanu. Savukārt iestādes bargie sodi samazina jau esošo nelielu atlīdzību, tādējādi ierobežojot administratoram iespēju pilnvērtīgi strādāt profesijā.

Ņemot vērā minēto, vadoties no Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.panta pirmā daļas, 22., 32., 37., 238.[1] panta, lūdz atcelt Maksātnespējas administrācijas direktora 2016.gada 16.jūnija lēmumu Nr.1-17/15.

2016.gada 17.augustā tiesā saņemti Maksātnespējas administrācijas paskaidrojumi (lietas 53.-54.lapa).

Paskaidrojumos norādīts, ka Maksātnespējas administrācija uztur un nemaina 2016.gada 16.jūnija lēmumā Nr.1-17/15 (turpmāk - Lēmums) ietverto motivāciju, taču papildus Lēmumā norādītajiem apsvērumiem sniedz šādus paskaidrojumus.

/pers. A/ tiesai adresētajā 2016.gada 7.jūlija sūdzībā (turpmāk - Sūdzība) minēto secinājumu par pienākumu iesniegt Maksātnespējas administrācijā vienīgi administratora sākotnējo darbības pārskatu, ja maksātnespējas procesā nav konstatēta parādnieka manta, izdarījis, ņemot vērā Ministru kabineta 2010.gada 26.oktobra noteikumu Nr.1003 "Noteikumi par maksātnespējas procesa administratora darbības pārskatu un tā aizpildīšanas kārtību", kas bija spēkā līdz 2016.gada 29.aprīlim, 5.punkta teksta tvērumu daļā par administratora noslēguma darbības pārskata nosūtīšanu pēc parādnieka mantas pārdošanas plāna izpildes.

Maksātnespējas administrācija papildus Lēmumā norādītajiem apsvērumiem vērš uzmanību, ka šāda secinājuma pamatotības vērtējums būtu pieļaujams vienīgi gadījumā, ja administrators savu viedokli būtu balstījis uz vispusīgi veiktas tiesiskā regulējuma analīzes rezultātā konstatētiem trūkumiem un apsvērumiem par izvēlētā risinājuma īstenošanas ieguvumiem no procesa efektivitātes viedokļa salīdzinājumā ar situāciju, kurā administratora darbības pārskati iesniedzami neatkarīgi no parādnieka mantas konstatēšanas maksātnespējas procesā.

Sūdzības iesniedzējs nav minējis viņa izvēles parādnieka mantas neesamības gadījumā maksātnespējas procesā iesniegt vienīgi administratora sākotnējo darbības pārskatu pamatojumu, tajā skaitā nav vērtējis iespēju nodrošināt maksātnespējas procesa atklātumu un uzraudzību pār maksātnespējas procesa norisi, šādos gadījumos administratora kārtējos un administratora noslēguma darbības pārskatu neiesniedzot. Turklāt /pers. A/ arī tiesā iesniegtajā Sūdzībā nav paskaidrojis, kā viņa izdarītais secinājums par pienākumu iesniegt vienīgi administratora sākotnējo darbības pārskatu, nesniedzot administratora noslēguma darbības pārskatu, parādnieka mantas neesamības gadījumā attaisno administratora kārtējo darbības pārskatu neiesniegšanu ar datiem uz 2015.gada 6.februāri un 2015.gada 6.maiju.

Paskaidrojumos papildus vērsta uzmanība, ka parādnieka mantas neesamība vispārēji nav uzskatāma par netipisku situāciju maksātnespējas procesos, lai tādējādi maksātnespējas procesa administratoram savā profesionālajā darbībā līdz šim būtu varējis rasties pamats apšaubīt administratora kārtējo un noslēguma darbības pārskatu sniegšanas pienākuma attiecināmību uz šādiem maksātnespējas procesiem.

Attiecībā uz Sūdzībā minētajiem argumentiem par nepieciešamību izdarīto pārkāpumu vērtēt kā maznozīmīgu, Maksātnespējas administrācija papildu Lēmumā sniegtajiem apsvērumiem par izdarītā pārkāpuma smagumu vērš uzmanību, ka administratora pārkāpuma atzīšana par maznozīmīgu un aprobežošanās ar mutvārdu aizrādījuma izteikšanu būtu pieļaujama, piemēram, gadījumā, ja termiņa nokavējums administratora pienākuma izpildei būtu tik nebūtisks, ka Maksātnespējas administrācijai nevarētu rasties objektīva nepieciešamība veikt jebkādas papildu darbības administratoru darbības pārskatu saņemšanai, jo administrators pēc normatīvajos aktos noteiktā termiņa, nekavējoties pārkāpumu būtu novērsis. Tādēļ /pers. A/ izdarītais pārkāpums, ievērojot administratora darbības pārskatu sniegšanas termiņa kavējuma ilgumu un pārkāpuma ietekmi uz maksātnespējas procesa uzraudzību, nevar tikt uzskatīts par formālu. Līdz ar to šāda pārkāpuma izdarīšana pati par sevi no maksātnespējas procesu uzraugošās iestādes prasa atbildīgu rīcību, lai līdzīgas situācijas nepieļautu turpmāk.

Paskaidrojumos norādīts, ka administratora darbības pārskatu sniegšanas pienākuma neatzīšana un vilcināšanās iesniegt administratora kārtējos darbības un noslēguma darbības pārskatu vēl pēc Maksātnespējas administrācijas 2015.gada 17.septembra vēstules Nr.1-44/1625 un 2015.gada 8.oktobra vēstules Nr.1-44/1713 saņemšanas, norāda uz /pers. A/ nevēlēšanos mainīt attieksmi attiecībā uz likumā imperatīvi noteikto pienākumu izpildi, kas savukārt nozīmē risku līdzīgu pārkāpumu izdarīšanai arī nākotnē.

Pastāvot minētajiem apstākļiem, kopsakarā ar LAPK 32.panta otrajā daļā paredzētajām pazīmēm kopumā, jāsecina, ka /pers. A/ saukšana pie administratīvās atbildības un pārkāpumam atbilstoša naudas soda uzlikšana ir vienīgais tiesiski pamatotais līdzeklis, ar kura palīdzību iespējams veicināt pozitīvas pārmaiņas pārkāpēja personībā, lai turpmākajā pienākumu izpildē no /pers. A/ varētu sagaidīt administratora amata darbībai atbilstošu atbildības līmeni.

Paskaidrojumos papildus uzsvērts, ka kvalitatīva likumā noteikto pienākumu izpilde rada paļāvību un uzticamību valstij, līdz ar to ir svarīgi, lai persona, kurai ir piešķirtas plašas pilnvaras un rīcības brīvība maksātnespējas procesa ietvaros, būtu ieinteresēta sekmīgi pildīt maksātnespējas procesa pienākumus, tajā skaitā, respektētu maksātnespējas procesā iesaistīto personu intereses un Maksātnespējas administrācijas īstenoto uzraudzību pār maksātnespējas procesa norisi, regulāri nodrošinot administratora darbības pārskatos iekļaujamās informācijas pieejamību Maksātnespējas administrācijai un kreditoriem.

Maksātnespējas administrācija, izskatot /pers. A/ sūdzību par Maksātnespējas administrācijas 2016.gada 24.maija lēmumu Nr.3-12/48, pretēji tiesā adresētajā Sūdzībā norādītajam ir atspoguļojusi un ņēmusi vērā faktu par /pers. A/ apgādībā esošu bērnu esamību, grozot lēmumā sākotnēji uzlikto sodu. Tādēļ /pers. A/ atkārtotā norāde par iepriekš konstatētā apstākļa neiekļaušanu iestādes lēmumā nav pamatota.

Pamatojoties uz norādītajiem apsvērumiem un 2016.gada 16.jūnija lēmumā Nr.1-17/15 sniegto motivāciju, Maksātnespējas administrācija neatzīst /pers. A/ 2016.gada 7.jūlija sūdzību un lūdz to noraidīt.

Par lietas izskatīšanu rakstveida procesā un nolēmuma pieejamības dienu - 2017.gada 23.janvārī sūdzības iesniedzējam /pers. A/ un Maksātnespējas administrācijai paziņots, 2016.gada 3.augustā nosūtot tiesas paziņojumu (lietas 52.lapa).

MOTĪVU DAĻA

Pārbaudījusi administratīvās lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā lēmuma pamatojumu, sūdzībā norādītos argumentus, Maksātnespējas administrācijas paskaidrojumus, tiesa uzskata, ka Maksātnespējas administrācijas 2016.gada 16.jūnija lēmums Nr.1-17/15 atstājams negrozīts, bet maksātnespējas procesa administratora /pers. A/ sūdzība noraidāma.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 289.[12] panta pirmajā daļā norādītos apstākļus, kas viennozīmīgi ir par pamatu iestādes lēmuma atcelšanai, tiesa nekonstatē.

Izvērtējot Maksātnespējas administrācijas (turpmāk – Iestāde) 2016.gada 16.jūnija lēmuma Nr.1-17/15 par pārsūdzēto Maksātnespējas administrācijas Pirmā uzraudzības departamenta 2016.gada 24.maija lēmumu Nr.3-12/48 pamatojumu, tiesa secina, ka pamatojums ir pilnībā pietiekams, līdz ar to izmanto Latvijas APK 289.[13]panta trešajā daļā noteikto un pievienojas Iestādes lēmuma motivācijai. Pieņemtais lēmums pamatots ar lietā esošajiem pierādījumiem.

Kā redzams no lietas materiāliem, tad Sūdzības iesniedzējs sodīts par Latvijas APK 166.[36] pantā paredzēto pārkāpumu, kas noteic, ka par maksātnespējas procesa noteikumu pārkāpšanu, ja to izdarījusi maksātnespējas procesā iesaistītā persona,- uzliek naudas sodu no septiņdesmit līdz septiņsimt *euro,* atņemot valdes loceklim vai parādnieka pārstāvim tiesības ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās vai bez tā.

Saskaņā ar Latvijas APK 214.[4]panta pirmo daļu Maksātnespējas administrācija izskata šā kodeksa 166.[36] pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu lietas.

Minētā panta otrā daļa noteic, ka izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas un uzlikt administratīvos sodus Maksātnespējas administrācijas vārdā ir tiesīgs Maksātnespējas administrācijas direktors un viņa pilnvarotas amatpersonas.

No lietas materiāliem – maksātnespējas reģistra izdrukas redzams, ka ar Liepājas tiesas 2014.gada 6.augusta spriedumu pasludināts /pers. C/ fiziskās personas maksātnespējas process un par administratoru tiesa iecēlusi sertificētu maksātnespējas procesa administratoru /pers. A/, sertifikāta Nr.00438 (lietas 16.lapa).

Lietas materiāliem pievienots Maksātnespējas administrācijas Administratoru uzraudzības departamenta juriskonsultes /pers. E/ 2015.gada 26.augusta Maksātnespējas administrācijas Administratoru uzraudzības departamenta direktorei /pers. F/ adresētais ziņojums (lietas 15.lapa).

Minētajā ziņojumā norādīts, ka, pamatojoties uz Maksātnespējas likuma 174.panta pirmo daļu, veicot maksātnespējas procesa administratora /pers. A/ (turpmāk – Administrators), sertifikāta Nr.00438, darbības uzraudzību, konstatēts, ka Administrators nav iesniedzis savas darbības pārskatus maksātnespējīgās fiziskās personas /pers. C/ maksātnespējas procesā Maksātnespējas likuma 85.pantā noteiktajā kārtībā.

Līdz ar to Administrators, iespējams, nav ievērojis Maksātnespējas likuma 65.panta pirmās daļas 5.punkta un 85.panta prasības un izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.[36] pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

No minētā ziņojuma redzams, ka ar /pers. F/ 2015.gada 26.augusta rezolūciju /pers. B/ uzdots izvērtēt atbilstoši LAPK (lietas 15.lapa).

Atbilstoši Latvijas APK 238.[1]panta pirmajai daļai lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu var pieņemt, arī sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu vai fiksējot to rezolūcijas veidā uz dokumenta, kas satur ziņas vai faktus par iespējamu administratīvo pārkāpumu.

No 2015.gada 26.augusta ziņojuma redzams, ka ar /pers. B/ 2015.gada 31.augusta rezolūcijas lēmumu uzsākta administratīvā pārkāpuma lietvedība, piešķirts lietas Nr.86.

Tādējādi secināms, ka administratīvā pārkāpuma lietvedība, pamatojoties uz /pers. B/ lēmumu rezolūcijas veidā, uzsākta 2015.gada 31.augustā.

Tiesa atzīst, ka nepamatots un noraidāms ir sūdzībā paustais apgalvojums, ka saskaņā ar Latvijas APK 37.pantu administratīvā pārkāpuma lietā ir iestājies noilgums.

Latvijas APK 37.panta pirmā daļa noteic, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā var uzsākt ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas, bet, ja pārkāpums ir ilgstošs, - no pārtraukuma pārtraukšanas dienas.

Maksātnespējas likuma 128.panta pirmā daļa noteic, ka fiziskās personas maksātnespējas procesam tiek piemēroti juridiskās personas maksātnespējas procesa noteikumi, ievērojot šīs nodaļas noteikumus.

Maksātnespējas likuma 85.panta pirmā daļa noteic, ka pēc juridiskās personas maksātnespējas procesa pasludināšanas administrators katru ceturksni sagatavo un elektroniski nosūta kreditoriem un Maksātnespējas administrācijai savas darbības pārskatu.

Saskaņā ar minētā panta otro daļu administratora darbības pārskata veidlapu un tā aizpildīšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

Ministru kabineta 2010.gada 26.oktobra noteikumu Nr.1003 "Noteikumi par maksātnespējas procesa administratora darbības pārskatu un tā aizpildīšanas kārtību"(turpmāk – Noteikumi Nr.1003) 3.punkts noteic, ka administratora sākotnējo darbības pārskatu fiziskās personas maksātnespējas procesā (bankrota procedūras ietvaros) administrators septiņu dienu laikā pēc pārskata perioda beigām nosūta Maksātnespējas administrācijai un

kreditoriem. Pārskata periods ir trīs mēneši pēc fiziskās personas maksātnespējas procesa pasludināšanas dienas. Nosūtot pārskatu Maksātnespējas administrācijai, administrators pievieno parādnieka mantas pārdošanas plānu (vai ziņojumu par parādnieka mantas neesamību).

No pārsūdzētā lēmuma izriet, ka Iestāde no Sūdzības iesniedzēja nebija saņēmusi nevienu administratora darbības pārskatu kopš parādnieka maksātnespējas procesa pasludināšanas, 2014.gada 6.augustā, līdz pat 2015.gada 25.augustam, t.i., vairāk nekā deviņus mēnešus pēc Ministru kabineta noteikumu Nr.1003 3.punktā noteiktā termiņa, kad /pers. A/ pēc Maksātnespējas administrācijas 2015.gada 6.augusta vēstules Nr.1-44/1393 pieprasījuma saņemšanas iesniedza Maksātnespējas administrācijā administratora sākotnējo darbības pārskatu (pārsūdzētā lēmuma 6.lapa, lietas 47.lapa).

Lietas materiāliem pievienots Iestādes 2015.gada 6.augusta maksātnespējas administratoram /pers. A/ adresēts pieprasījums Nr.1-44/1393 Par darbības pārskatu iesniegšanu, no kura izriet, ka Iestāde lūgusi līdz 2015.gada 20.augustam iesniegt administratora sākotnējo darbības pārskatu parādnieka maksātnespējas procesā, pievienojot mantas pārdošanas plānu vai ziņojumu par mantas neesamību, un administratora kārtējos darbības pārskatus parādnieka maksātnespējas procesā (lietas 18.lapa).

No lietas materiāliem redzams, ka maksātnespējas procesa administratora sākotnējo darbības pārskatu fiziskās personas maksātnespējas procesā (bankrota procedūras ietvaros) administrators Iestādei nosūtījis 2015.gada 25.augustā (lietas 19.-20.lapa).

No minētā secināms, ka Noteikumu Nr.1003 3.punktā paredzētā pienākuma izpildes pārkāpumu sūdzības iesniedzējs uzsāka 2014.gada 14.novembrī, likumā noteiktajā termiņā neiesniedzot administratora sākotnējo darbības pārskatu parādnieka maksātnespējas procesā, un iepriekš minēto pārtraukumu sūdzības iesniedzējs pārtrauca tikai 2015.gada 25.augustā, iesniedzot sākotnējo darbības pārskatu.

Pārsūdzētajā lēmumā iestāde pamatoti norādījusi, ka atbilstoši tiesu prakses atziņām par ilgstošu pārkāpumu tiek atzīta darbība vai bezdarbība, kas saistīta ar tai sekojošu ilgstošu to pienākumu neizpildīšanu, kurus likumdevējs uzlicis personai (*Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijas 2015.gada 6.jūlija spriedums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.140011214).* Kamēr vien personai saglabājas attiecīgais pienākums, noilguma tecējums administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanai neiestājas (*Augstākās tiesas Senāta krimināllietu departamenta 2003.gada 6.janvāra lēmums lietā Nr.SKK-19/2003; Krastiņš U., Liholaja V., Niedre A. Krimināl tiesības. Vispārīgā daļa. Trešais papildinātais izdevums. Zina.red. prof. U.Krastiņš. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2008., 432.lpp.).*

Tāpat pārsūdzētajā lēmumā Iestāde pamatoti norādījusi, ka, pārsniedzot normatīvajos aktos noteikto termiņu administratora darbības pārskatu iesniegšanai, cita starpā, ņemot vērā nepieciešamību īstenot nepārtrauktu uzraudzību visā maksātnespējas procesa norises laikā, administratora darbības pārskatu sniegšanas pienākums administratoram nepārtraukti saglabājas visu laiku, līdz minētais pienākums tiek izpildīts.

Tādējādi atzīstams, ka Sūdzības iesniedzēja pārkāpums bija ilgstošs, kā rezultātā administratīvā pārkāpuma lietvedība bija uzsākama sešu mēnešu laikā no pārkāpuma pārtraukšanas dienas.

Ņemot vērā, ka lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā Nr.86 uzsākta 2015.gada 31.augustā, Iestāde pamatoti secinājusi, ka lēmums par administratīvā pārkāpuma lietas Nr.86 uzsākšanu pieņemts, ievērojot Latvijas APK 37.panta nosacījumus, un Sūdzības iesniedzēja arguments par administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšanu noilguma dēļ, ir nepamatots.

Noteikumu Nr.1003 3.punkts noteic, ka administratora sākotnējo darbības pārskatu fiziskās personas maksātnespējas procesā (bankrota procedūras ietvaros) administrators septiņu dienu laikā pēc pārskata perioda beigām nosūta Maksātnespējas administrācijai un kreditoriem. Pārskata periods ir trīs mēneši pēc fiziskās personas maksātnespējas procesa pasludināšanas dienas. Nosūtot pārskatu maksātnespējas administrācijai, administrators pievieno parādnieka mantas pārdošanas plānu (vai ziņojumu par parādnieka mantas neesamību).

Noteikumu Nr.1003 4.punkts noteic, ka maksātnespējas procesa administratora kārtējo darbības pārskatu fiziskās personas maksātnespējas procesā (bankrota procedūras ietvaros) administrators nosūta septiņu dienu laikā pēc pārskata perioda beigām. Pārskata periods ir trīs mēneši pēc iepriekšējā pārskata perioda beigām.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.1003 5.punktu maksātnespējas procesa administratora noslēguma darbības pārskatu juridiskās personas maksātnespējas procesā (bankrota procedūras ietvaros) administrators nosūta 15 dienu laikā pēc parādnieka mantas pārdošanas plāna izpildes. Ja maksātnespējas procesa administratora kārtējā darbības pārskata un noslēguma darbības pārskata iesniegšanas periods sakrīt, administrators iesniedz tikai noslēguma darbības pārskatu.

Savukārt Noteikumu Nr.1003 6.punkts noteic, ja pēc ziņojuma par parādnieka mantas neesamību nav panākta vienošanās par juridiskās personas maksātnespējas procesa finansēšanu un juridiskās personas maksātnespējas process tiek izbeigts, administratoram noslēguma darbības pārskats nav jāiesniedz. Noslēguma darbības pārskats nav jāiesniedz arī tad, ja fiziskās personas maksātnespējas procesa bankrota procedūra pabeigta pēc ziņojuma par parādnieka mantas neesamību.

Atbilstoši Maksātnespējas likuma 65.panta 5.punktam pēc juridiskās personas maksātnespējas procesa pasludināšanas administrators šajā likumā noteiktajā kārtībā un noteiktajos termiņos sniedz kreditoriem un Maksātnespējas administrācijai savas darbības pārskatu.

Maksātnespējas likuma 9.panta pirmā daļa noteic, ka maksātnespējas procesa administrators ir fiziskā persona, kura ir ieguvusi maksātnespējas procesa administratora sertifikātu un kurai ir šajā likumā noteiktās tiesības un pienākumi. Amata darbībā maksātnespējas procesa administratori ir pielīdzināti valsts amatpersonām.

No minētās tiesību normas secināms, ka Sūdzības iesniedzējam kā maksātnespējas procesa administratoram ir zināmi savi maksātnespējas procesa administratora pienākumi un tiesības.

Saskaņā ar Maksātnespējas likuma 26.panta trešās daļas 5.punktu administratoram ir pienākums pēc Maksātnespējas administrācijas pieprasījuma sniegt savas darbības pārskatu, (..).

Ņemot vērā, ka Parādnieka maksātnespējas process pasludināts ar Liepājas tiesas 2014.gada 6.augusta spriedumu, Sūdzības iesniedzējam bija pienākums administratora sākotnējo darbības pārskatu saskaņā ar datiem uz 2014.gada 6.novembri Iestādei nosūtīt līdz 2014.gada 13.novembrim.

Kā tika konstatēts, tad maksātnespējas procesa administratora sākotnējais darbības pārskats fiziskās personas maksātnespējas procesā (bankrota procedūras ietvaros) saskaņā ar datiem uz 2014.gada 30.oktobri, Iestādei tika nosūtīts tikai 2015.gada 25.augustā (lietas 19.-20.lapa).

Tādējādi tiesa secina, ka Sūdzības iesniedzējs pārkāpis Noteikumu Nr.1003 3.punktā noteikto termiņu par vairāk nekā deviņiem mēnešiem.

No lietas materiāliem izriet, ka sākotnējam darbības pārskatam pievienots 2014.gada 9.oktobra kreditoriem adresēts Ziņojums par parādnieka mantas neesamību (lietas 21.lapa).

Minētajā ziņojumā administrators norādījis, ka saskaņā ar /pers. C/ paskaidrojumiem parādniekam nav naudas līdzekļu uzkrājumu, kustamās mantas vai nekustamo īpašumu, kā arī nav debitoru vai citu mantisku tiesību. Tomēr administrators konstatēja, ka sniegtie paskaidrojumi ir pilnīgi (tā ziņojumā).

Ziņojumā norādīts, ka, ņemot vērā, ka sniegtie paskaidrojumi ir nepilnīgi, tad parādniekam tika pieprasītas papildus ziņas. *Pēc minētās informācijas saņemšanas tiks lemts jautājums par bankrota procedūras turpmāko norisi, par ko kreditori tiks informēti atsevišķi.*

Maksātnespējas likuma 112.pants noteic, ja administrators konstatē, ka parādniekam nav mantas vai tās apmērs ir mazāks par depozīta apmēru, viņš sastāda ziņojumu par parādnieka mantas neesamību un atbilstoši Maksātnespējas likuma 149.pantam pabeidz bankrota procedūru.

No lietas materiāliem pievienotās administratora 2015.gada 28.septembra Maksātnespējas administrācijai adresētās vēstules Par informācijas sniegšanu /pers. C/ maksātnespējas procesā izriet, ka maksātnespējas procesā parādnieks kavējies sagatavot saistību dzēšanas plānu, tādēļ 2015.gada 25.jūnijā kreditoriem nosūtīts paziņojums par bankrota procedūras pabeigšanu, kam pievienots parādnieka sagatavotais saistību dzēšanas plāns (lietas 24.lapa).

Tāpat vēstulē norādīts, ka pieteikums par maksātnespējas procesa izbeigšanu Liepājas tiesā iesniegts, ievērojot Maksātnespējas likuma termiņus. Ar Liepājas tiesas 2015.gada 9.septembra lēmumu apstiprināta bankrota procedūras pabeigšana un pasludināta saistību dzēšanas procedūra.

No lietas materiāliem pievienotās maksātnespējas reģistra izdrukas secināms, ka Parādnieka bankrota procedūra pabeigta un saistību dzēšanas procedūra pasludināta ar Liepājas tiesas 2015.gada 9.septembra lēmumu.

Tādējādi tiesa secina, ka bankrota procedūra pēc ziņojuma par mantas neesamību nosūtīšanas kreditoriem netika pabeigta. Bankrota procedūra pabeigta pēc 11 mēnešiem, t.i., 2015.gada 9.septembrī.

Tiesa pievienojas Iestādes secinājumam, ka, ņemot vērā, ka ziņojums par parādnieka mantas neesamību ir sagatavots 2014.gada 9.oktobrī un pieteikums tiesā par bankrota procedūras pabeigšanas apstiprināšanu iesniegts vien 2015.gada 20.augustā, bankrota procedūra pēc ziņojuma par parādnieka mantas neesamību sagatavošanas tika turpināta.

Tādējādi tiesa secina, ka Sūdzības iesniedzējam bija pienākums sniegt Noteikumu Nr.1003 4.punktā noteikto administratora kārtējo darbības pārskatu, un 2015.gada 25.jūnijs ir uzskatāms par dienu, kad Sūdzības iesniedzējam radās pienākums administratora noslēguma pārskata iesniegšanai saskaņā ar Noteikumu Nr.1003 5.punktu.

Līdz ar to Sūdzības iesniedzējam bija jāiesniedz kārtējie darbības pārskati saskaņā ar datiem uz 2015.gada 6.februāri (līdz 2015.gada 13.februārim) uz 2015.gada 6.maiju (līdz 2015.gada 13.maijam), un administratora noslēguma darbības pārskats līdz 2015.gada 10.jūlijam.

No lietas materiāliem pievienotā Maksātnespējas administrācijas 2015.gada 17.septembra maksātnespējas administratoram /pers. A/ adresētā pieprasījuma 1-44/1625 Par administratora darbības pārskatu un paskaidrojumu iesniegšanu izriet, ka Iestāde lūgusi līdz 2015.gada 28.septembrim iesniegt kārtējos darbības pārskatus un noslēguma darbības pārskatu fiziskās personas maksātnespējas procesā, kas aizpildīti atbilstoši Noteikumu un Maksātnespējas likuma prasībām; sniegt paskaidrojumus par apstākļiem, kādēļ ar pieteikumu par fiziskās personas bankrota procedūras pabeigšanu tiesā vērsies tikai 2015.gada 20.augustā un sniegt detalizētu veikto darbību aprakstu fiziskās personas maksātnespējas procesā kopš 2014.gada 30.oktobra, pievienojot pierādījumus, kas apliecina sniegto ziņu patiesumu (lietas 22.-23.lapa).

No lietas materiāliem pievienotā Sūdzības iesniedzēja 2015.gada 28.septembra Iestādei adresētās atbildes Par informācijas sniegšanu /pers. C/ maksātnespējas procesā izriet, ka administrators lūdzis sniegt skaidrojumu administratora rīcībai, sniedzot pārskatus saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem Nr.1003 (lietas 24.lapa).

Lietas materiāliem pievienota Iestādes 2015.gada 8.oktobra Sūdzības iesniedzējam adresēta atbilde Par administratora sākotnējā, kārtējā un noslēguma darbības pārskata iesniegšanu ziņojuma par mantas neesamību gadījumā (lietas 25.-26.lapa).

Minētajā atbildē norādīts, ka 2015.gada 26.augustā Maksātnespējas administrācijā tikai pēc speciāla pieprasījuma saņemts 2014.gada 9.oktobrī sastādītais ziņojums par mantas neesamību fiziskās personas maksātnespējas procesā un administratora sākotnējās darbības pārskats atbilstoši datiem uz 2014.gada 30.oktobri. Kārtējie darbības pārskati un noslēguma darbības pārskats fiziskās personas bankrota procedūras periodā nav saņemti, kā rezultātā Maksātnespējas administrācijai ir ierobežotas iespējas spriest par maksātnespējas procesa efektīvu un normatīvajiem aktiem atbilstošu norisi.

Tāpat atbildē norādīts, ka likumdevējs ir paredzējis, ka savas darbības pārskati maksātnespējas procesā administratoram ir jāsniedz patstāvīgi un sistemātiski, tādējādi, nepārtraukti un pilnvērtīgi nodrošinot atklātības principa ievērošanu maksātnespējas procesā, tai skaitā, nodrošinot kreditoru likumisko interešu aizsardzībai nepieciešamās informācijas sniegšanu, nodrošinot iespēju izteikt iebildumus pret administratora darbībām, lēmumiem un nodrošināt Maksātnespējas administrācijas maksātnespējas procesa uzraudzības funkciju izpildi. Likumdevēja mērķis netiktu sasniegts, ja pieļautu, ka administratora darbības pārskatu sniegšana var būt atkarīga no jebkāda veida atgādinājuma.

Kā redzams no lietas materiāliem, tad tikai 2015.gada 30.oktobrī sūdzības iesniedzējs Iestādei nosūtījis maksātnespējas procesa administratora kārtējo darbības pārskatu fiziskās personas maksātnespējas procesā saskaņā ar datiem uz 2015.gada 30.janvāri, 2015.gada 30.aprīli un 2015.gada 30.jūliju (lietas 27.-30.lapa).

Tādējādi tiesa secina, ka Sūdzības iesniedzējs nav ievērojis Noteikumu Nr.1003 4. un 5.punktā noteiktos termiņus.

Tiesa atzīst, ka Sūdzības iesniedzēja secinājums, ka konkrētajā gadījumā būtu jāiesniedz tikai sākotnējais darbības pārskats, ir pretrunā ar paša Sūdzības iesniedzēja reālajām darbībām, iesniedzot administratora darbības kārtējos pārskatus.

Pārsūdzētajā lēmumā Iestāde pamatoti norādījusi, ka, pieņemot sūdzības iesniedzēja pausto administratora darbības pārskatu sniegšanas pienākuma interpretāciju par pareizu, Maksātnespējas administrācijai tiktu liegta iespēja īstenot turpmāko uzraudzību pār maksātnespējas procesu tā atlikušajā norises laikā pēc ziņojuma par parādnieka mantas neesamību sagatavošanas, ko likumdevējs, ņemot vērā neatgriezenisku seku iestāšanās risku neefektīvas vai negodprātīgas administratora rīcības rezultātā arī tajos gadījumos, kad maksātnespējas procesā nav konstatēta parādnieka manta, vienmozīmīgi pieļaut nav vēlējies.

Tiesa atzīst, ka Iestāde paskaidrojumos administratīvā pārkāpuma lietā Nr.133073816 pamatoti norādījusi, ka /pers. A/ nav minējis viņa izvēles parādnieka mantas neesamības gadījumā maksātnespējas procesā iesniegt vienīgi administratora sākotnējo darbības pārskatu pamatojumu, tajā skaitā nav vērtējis iespēju nodrošināt maksātnespējas procesa atklātumu un uzraudzību pār maksātnespējas procesa norisi, šādos gadījumos administratora kārtējos un administratora noslēguma darbības pārskatu neiesniedzot. Turklāt /pers. A/ arī tiesā iesniegtajā sūdzībā nav paskaidrojis, kā viņa izdarītais secinājums par pienākumu iesniegt vienīgi administratora sākotnējo darbības pārskatu, nesniedzot administratora noslēguma darbības pārskatu, parādnieka mantas neesamības gadījumā attaisno administratora kārtējo darbības pārskatu neiesniegšanu ar datiem uz 2015.gada 6.februāri un 2015.gada 6.maiju.

Pārbaudot un novērtējot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, tiesa pievienojas Iestādes secinājumam, ka /pers. A/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas APK 166.^{3} ^{6} pantā, ir pierādīta ar lietā esošajiem materiāliem. Šķēršļi /pers. A/ saukšanai pie administratīvās atbildības nepastāv.

No tiesā iesniegtās sūdzības izriet, ka sūdzības iesniedzēja ieskatā konkrētajā lietā administratīvo pārkāpumu var atzīt par maznozīmīgu, jo pārkāpums nav ietekmējis maksātnespējas procesa likumīgu un efektīvu norisi.

Latvijas APK 21.panta pirmā daļa noteic, ja ziņas par administratīvo pārkāpumu ir pietiekamas, lai konstatētu, ka izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kurai piekritīga lietas izskatīšana, ir tiesīga neuzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību vai izbeigt uzsākto lietvedību un atbrīvot personu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

No pārsūdzētā lēmuma redzams, ka Maksātnespējas administrācija izvērsti pamatojusi, kāpēc konstatētais administratīvais pārkāpums ir atzīstams par būtisku, un nevar tikt atzīts par maznozīmīgu.

Pārsūdzētajā lēmumā Iestāde norādījusi, ka viens no /pers. A/ pārkāpuma būtiskumu noteicošajiem faktoriem, ņemot vērā tā raksturojošās pazīmes kopumā, ir prettiesiskās situācijas pieļaušanas ilgums. Maksātnespējas administrācija no /pers. A/ nebija saņēmusi nevienu administratora

darbības pārskatu kopš Parādnieka maksātnespējas procesa pasludināšanas 2014.gada 6.augustā līdz pat 2015.gada 25.augustam, t.i., vairāk nekā deviņus mēnešus pēc Ministru kabineta noteikumu Nr.1003 3.punktā noteiktā termiņa, kad /pers. A/ pēc Maksātnespējas administrācijas 2015.gada 6.augusta vēstules Nr.1-44/1393 pieprasījuma saņemšanas iesniedza Maksātnespējas administrācijā administratora sākotnējo darbības pārskatu. Turklāt administratora kārtējos darbības pārskatus un noslēguma darbības pārskatu Parādnieka maksātnespējas procesā /pers. A/ Maksātnespējas administrācijā vilcinājās iesniegt vēl pēc Maksātnespējas administrācijas 2015.gada 17.septembra vēstules Nr.1-44/1625 un 2015.gada 8.oktobra vēstules Nr.1-44/1713 saņemšanas, tādējādi, ne vien, ilgstoši kaitējot uzraudzības veikšanai pār Parādnieka maksātnespējas procesa norisi, bet arī radot situāciju, kurā Maksātnespējas administrācijai ir nepamatoti jāveic papildu darbības individuālai kontrolei pār administratora pienākuma izpildi ārpus noteiktās kārtības un termiņa.

Pārsūdzētajā lēmumā pamatoti norādīts, ka administratora darbības pārskatu neiesniegšana kopš administratora sākotnējā darbības pārskata iesniegšanas termiņa beigām 2014.gada 13.novembrī līdz pat 2015.gada 25.augustam vērtēšana kā maksātnespējas procesā pieņemamu situāciju norāda uz /pers. A/ izpratnes trūkumu attiecībā uz normatīvajos aktos noteikto prasību ievērošanas nozīmi, kas savukārt, rada risku ietekmei uz likumīga un efektīva maksātnespējas procesa norisi nākotnē.

Tiesa atzīst, ka Iestāde paskaidrojumos pamatoti norādījusi, ka administratora pārkāpuma atzīšana par maznozīmīgu un aprobežošanās ar mutvārdu aizrādījuma izteikšanu būtu pieļaujama, piemēram, gadījumā, ja termiņa nokavējums administratora pienākuma izpildei būtu tik nebūtisks, ka Maksātnespējas administrācijai nevarētu rasties objektīva nepieciešamība veikt jebkādas papildu darbības administratoru darbības pārskatu saņemšanai, jo administrators pēc normatīvajos aktos noteiktā termiņa, nekavējoties pārkāpumu būtu novērsis. Tādēļ /pers. A/ izdarītais pārkāpums, ievērojot administratora darbības pārskatu sniegšanas termiņa kavējuma ilgumu un pārkāpuma ietekmi uz maksātnespējas procesa uzraudzību, nevar tikt uzskatīts par formālu. Līdz ar to šāda pārkāpuma izdarīšana pati par sevi no maksātnespējas procesu uzraugošās iestādes prasa atbildīgu rīcību, lai līdzīgas situācijas nepieļautu turpmāk.

Administratora darbības pārskatu sniegšanas pienākuma neatzīšana un vilcināšanās iesniegt administratora kārtējos darbības un noslēguma darbības pārskatu vēl pēc Maksātnespējas administrācijas 2015.gada 17.septembra vēstules nr.1-44/1625 un 2015.gada 8.oktobra vēstules Nr.1-44/1713 saņemšanas, norāda uz /pers. A/ nevēlēšanos mainīt attieksmi attiecībā uz likumā imperatīvi noteikto pienākumu izpildi, kas savukārt nozīmē risku līdzīgu pārkāpumu izdarīšanai arī nākotnē.

Tādējādi tiesa atzīst, ka nepamatots ir Sūdzības iesniedzēja uzskats, ka konkrētajā lietā administratīvo pārkāpumu var atzīt par maznozīmīgu.

Latvijas APK 22.pants noteic, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī, lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Saskaņā ar Latvijas APK 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Minētā panta otrā daļa noteic, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

No pārsūdzētā lēmuma redzams, ka Iestāde izvērsti vērtējusi izdarītā pārkāpuma raksturu, /pers. A/ personības raksturojošu apstākli, mantiskā stāvokļa ietekmējošo apstākli, administratīvo atbildību mīkstinošo apstākli.

Pretēji tiesai adresētajā sūdzībā norādītajam, no pārsūdzētā lēmuma redzams, ka Iestāde ir ņēmusi vērā faktu par /pers. A/ apgādībā esošajiem bērniem, grozot lēmumā sākotnēji piemēroto sodu.

Tiesa uzskata, ka Sūdzības iesniedzējam piemērotais sods ir samērīgs ar administratīvā pārkāpuma smagumu un bīstamību, un pilnībā atbilst Latvijas APK 22.pantā noteiktajam soda mērķim.

Attiecībā uz Sūdzības iesniedzēja norādīto naudas līdzekļu apmēru viena maksātnespējas procesa ietvaros, tiesa tāpat kā Iestāde vērš Sūdzības iesniedzēja uzmanību, ka administratīvais sods saskaņā ar Latvijas APK 26.panta ceturto daļu ir maksājams no fiziskās personas personīgajiem līdzekļiem, ko, cita starpā, veido administratora ienākumi maksātnespējas procesos, tomēr nav pamata uzskatīt, ka piemērojamā administratīvā soda apmērs būtu piesaistīts administratora atlīdzībai vienā maksātnespējas procesā. Pretējā gadījumā rastos situācija, kurā administratīvais sods būtu pielīdzināms maksātnespējas procesa izmaksām, kas tādējādi būtu pretrunā Latvijas APK 22.pantā noteiktajam soda mērķim. Līdz ar to jāsecina, ka /pers. A/ norādītie apstākļi par saņemto atlīdzību Parādnieka maksātnespējas procesā nerada vispusīgu priekšstatu par personas mantisko stāvokli, tajā skaitā ienākumiem citos maksātnespējas procesos, mantu personas izdevumiem kopumā, lai uz to pamata varētu patstāvīgi izdarīt secinājumus par ierobežojumu pastāvēšanu personas spējai veikt naudas soda apmaksu Lēmumā noteiktajā apmērā.

Izvērtējusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesa atzīst, ka Maksātnespējas administrācijas 2016.gada 16.jūnija lēmums Nr.1-17/15 par pārsūdzēto Maksātnespējas administrācijas Pirmā uzraudzības departamenta 2016.gada 24.maija lēmumu Nr.3-12/48 ir atstājams negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība ir noraidāma.

Pamatojoties uz LAPK 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13] panta otro, trešo, sesto daļu, 289.[18] panta pirmo daļu, tiesa

n o s p r i e d a

Maksātnespējas administrācijas 2016.gada 16.jūnija lēmumu Nr.1-17/15 par pārsūdzēto Maksātnespējas administrācijas Pirmā uzraudzības departamenta 2016.gada 24.maija lēmumu Nr.3-12/48 atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā, 2017.gada 23.janvāra, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā Siguldā, Šveices ielā 27.

Tiesnese I.Riekstiņa